

## Pinse

Pinsedag er Helligåndens og kirkens festdag. Det er kirkens fødselsdag. Den kirke hvorigennem frelsen bringes til os mennesker.

Derfor er pinsen den lyseste af de tre kristne fester og det er smukt og passende at den på den nordlige side af jordkloden falder sammen med årets lyseste tid.

Der findes tilmed en oldgammel kristen tradition som siger, at alle smukke blomster først stod i paradiset have og så siden sendte sine frø med vinden ud i verden. Nu er der så det smukke ved det at ordet for ”vind” og for ”ånd” er det samme på de sprog, Græsk og hebraisk blev skrevet på.

Derfor er det den samme magt som sender frøene ud over verden ved forårstide og som bringer budskab gennem kirken på jorden.

Denne sammenhæng er også grunden til at Grundtvig i den smukkeste pinesalme, ”I al sin glans nu stråler solen” lader de to former for vind smelte sammen:

Det ånden himmelsk over støvet  
det vifter hjemligt gennem løvet  
det lufter lifligt under sky  
fra paradís opladt på nu,  
og yndig risler for vor fod  
i engen bæk af livets flod.

Smukkere linjer er der næppe skrevet på dansk. Det er en salme som viser hvor nyttigt det er at følge med i skolen og komme i øjenhøjde med alle de århundreder der går forud for os.

Grundtvig lader tusinder af års jødisk og kristen tradition smelte sammen. Det kan han fordi han er en del af denne tradition. Og for enhver som er villig til at gøre en indsats for også at blive en levende del af traditionen åbner der sig en verdener af skønhed og poesi og sandhed når man synger disse linjer.

Den ånd som virker i Kirken ved den hellige og højtidelige og af Jesus indstiftede Gudstjeneste er den samme som den ånd der skaber forårets skønhed. Skaberånden og frelserånden er den samme.

Grundtvig viser i salmen ikke kun tilbage til den ånd der kom til disciplene den første pinse da de skabte kirken, han viser også tilbage til Bibelens allerførste linjer hvor det lyder:

I Begyndelsen skabte Gud Himmelen og Jorden. Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke oven over Afgrunden, og Guds Aand svævede oven over Vandene. Og Gud sagde: Der vorde Lys; og der blev Lys.

Her svæver Guds skaberånd over afgrunden. Den samme Ånd som svæver over menigheden i kirkens Gudstjeneste og overvinder enhver afgrund af mørke og død i vores verden. Men ikke kun Ånden er til stede i Bibelens første linjer. Det er den fulde treenige Gud af Fader, Søn og Helligånd.

Faderen skaber, sønnen taler det skabende og frelsende ord og Helligånden lader skaber- og frelserordets lys skinne ud i verden. Som det lyder i salmens allerførste linjer:

I al sin glans nu stråler solen  
livslyset over nådestolen

Også allerede i disse linjer møder vi den treenige Gud. Solen er faderen, nådestolen er sønnen Jesus Kristus og strålerne er Ånden der bringer lys, liv og frelse til os. Det var ved at Jesus blæste sin ånd i Adam og Eva at de fik liv, og på samme måde er det ved Jesu ånd, nemlig Hans kirke på jorden at vi modtager det sande troens liv.

Der findes ingen frelse, der findes intet evigt liv udenfor Kirken og Kirkens gudstjeneste.

Og Pinsen er altså Kirkens fødselsdag: Den dag hvor vi fejrer at gud har udvalgt også os til at tilhøre hans hellige kirke på jorden.